

Szeretet

2023

JÚLIUS

7. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Jézus Krisztus jelenlétének áldásai – Zsid 13:5-6

TARTALOM

- Bemerítés Krasznán, Szilágycsehben
- Beszámoló a női csendesnapokról
- Lelkipásztor-konferencia Kolozsváron
- Határmenti nők találkozója
- Bemerítés és gyülekezeti tagság
- Apák napja

„Isten határokat jelölt ki ennek a világnak, kereteket adott, amiket napjainkban elég gyakran felrúgunk, vagy talán figyelembe sem veszünk. Valóban lehetünk-e annyira biztosak önmagunkban, hogy félretesszük az Isten által kiszabott határokat? Azt hiszem, mindannyian tudjuk rá a választ. Bizonyos határokon belül kell mozognunk ahhoz, hogy megismerjük a határtalan Istent.”

Hívó életem során az Úr egyre inkább azt érteti meg velem, hogy az Úr Jézussal élni a legcsodálatosabb dolog ezen a világon, mert ez ad igazi értelmet és célt az életemnek. Sokszor előfordul, hogy az emberek azért fáradnak bele a hívó élet lelkigyakorlataiba, vagy magába a keresztyénségbe, mert nem járnak valójában Krisztussal. Tudnak róla, beszélnek is hozzá, de a hétköznapijainkban nincs egy olyan személyes kapcsolatuk vele, amely bearanyozná ezt az életet, vagy amely értelmet adna neki. Nem élük át azt, hogy az Ő jelenlétében vannak. Legyen a szívünkben az a vágy és imádság 2023 felénél is, hogy még inkább tudjunk az Úrral járni! Az Úrral járásról Énók jut eszembe, és az a rövid mondat, amit a Biblia róla feljegyez: „Énók az Úrral járt.”

De miért olyan fontos ez? Azért, mert csak ennek megélésével tekinthetünk reménységgel az év és az életünk további része elé.

„Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled”, mondja a Zsidókhoz írt levél 13. fejezete. Nekem ez egy megnyugvás, olyan ígéret, amelyre építhetem a további életemet. Nem tudom, hogy mi ér minket a következő félévben, hónapokban. Ha számba vesszük az utóbbi hónapokat, heteket, sok mindenben mentünk keresztül társadalmilag is, személyesen is itt, Kelet-Európában. Ezekre nem gondoltunk ezelőtt 2-3 évvel, bár általánosságban számítottunk jó és kevésbé jó élményekre is. Jönnek az életünkben olyan kihívások, amelyekre nem gondolunk előre, vagy olyan pillanat, amikor talán a völgybe is levezet az utunk. Találkozhatunk olyan kísértésekkel vagy próbatételekkel, amelyekkel idáig nem. De építhetünk arra a tudatra és ígéretre, amely Istentől származik. Ő azt ígéri hogy „nem hagylak el, sem el nem távozom tőled”.

→ 3. oldal

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

Új vezetők a Romániai Baptista Unió élén is

2023. május 26-27. között tartotta tisztújító közgyűlését a Romániai Baptista Unió a nagyváradi Emanuel gyülekezet imaházában. A választások eredményeképpen Sorin Bădrăgan lett az új elnök, aki a Bukaresti Baptista Teológiai Intézet szenátusának is az elnöke. Testvérünk a bukaresti Providenta Baptista Gyülekezet lelkipásztora. Szucsáván született 1978 februárjában, majd itt is merítkezett be

mindössze 15 évesen. 1996-ban került a bukaresti teológiára, a licenciátus és a mesteri diploma megszerzése után ugyanitt védte meg doktori disszertációját a gyülekezet témakörében. Figyelemre méltó, hogy a bukaresti Ferentari kerületben található Gondviselés gyülekezetből Otniel Bunaciu, aki korábbi elnöke volt az Uniónak, szintén bekerült az Unió végrehajtó tanácsba, és ezúttal missziói alelnöknek lett megválasztva. Az új elnök, megválasztása utáni rövid üzenetében egységre és a munkában való részvételre buzdította a közgyűlés résztvevőit. Emellett történészként szorgalmazta a romániai baptisták történelmével foglalkozó központ létrehozását. Megjegyezzük, hogy egy hasonló központ már jó néhány éve működik Aradon. Az Unió vezetőtanácsát Bădrăgan testvér mellett a következő lelkipásztorok alkotják: Teofil Mihoc (főtitkár), Gelu Dumitrașcu (főtitkár-helyettes), Paul Negruț (oktatásért felelős alelnök), Otniel Ioan Bunaciu (misszióért felelős alelnök), Cornel Peleașe (pasztorációért felelős alelnök) és Rajna Ottó (alelnök, az RMBGYSZ főtitkára). Testvéreinkre és az egész romániai baptista közösségre kívánjuk Isten áldását!

(Forrás: <https://istorieevangelica.ro/>)

Bátor döntést hozott genderkérdésben a svájci legfelsőbb bíróság

A svájci legfelsőbb bíróság döntése alapján a svájci polgároknak továbbra is vagy nőként, vagy férfiként kell feltüntetniük magukat a hivatalos iratokban, más opció nincsen. A legfelsőbb bíróság egy korábbi ítéletet bíralt felül, amely alapján bárki gendernélülként tüntethette fel a magát a hivatalos dokumentumokban. A bírák az ítélettel kapcsolatban azt is kimondták, hogy rendszerszintű döntést a választott képviselők közül álló parlament tud hozni erről. Decemberben ugyanakkor a svájci szövetségi kormány (amelyben hagyományosan minden nagyobb pártnak van minisztere) úgy döntött, hogy nem változtatja meg a kizárólag férfiakat és nőket elismerő hivatalos rendszert.

Bibliaiskolai évzáró Nagyváradon

2023. június 11-én tartotta évzáró ünnepségét a Nagyváradai Timóteus Bibliaiskola a Nagyváradai 1. sz. Baptista Gyülekezet vasárnap délutáni istentiszteletének keretében. Két végzős hallgatót köszönthettünk Sági Márk és ifj. Balla János személyében, akiknek a tanulmányaik sikeres elvégzését dokumentáló oklevelet Dr. Giorgiov Adrián, a bibliaiskola igazgatója nyújtotta át. Alkalmi igehirdetéssel Kiss Lehel, értarcsai lelkipásztor (a bibliaiskola tanára) szolgált az Ef 1:15-20 alapján a hívők „tudományáról”, ennek fontosságáról, sokféle vetületéről és értékéről. Giorgiov Adrián megjegyezte, hogy évekkal ezelőtt, Ukrajnában járva, meglepve látta, hogy ott szinte mindegyik nagyobb gyülekezet saját bibliaiskolát működtet. Kívánunk további sikeres tanulást az iskola diákjainak, akik közé szeretettel várják az új jelentkezőket szeptember elejéig. További információ, és a jelentkezéshez tartozó elérhetőségek a www.timoteus-bibliaiskola.ro webcímen. (G. G.)

Isten jelenlétének áldásai ... → az 1. oldalról

De milyen áldásokat is tartogat számunkra Jézus Krisztus jelenléte, az ő társaságában eltöltött élet? Három igazságot is megfigyelhetünk ezzel kapcsolatban.

Először is Jézus Krisztus jelenléte *megelégedettségre* segít és tanít. A Zsid 13:5-ben azt kéri az ige, hogy elégedjünk meg azzal, amink van! Bonyolult társadalomban élünk, amelyben magasak az elvárások, és mindenből a legjobbat, a legjobb minőségűt keressük, és amelyben a felhalmozásra összpontosítunk. Mindenből sok kell. Láttuk ezt egy-egy vásárlási pánik közepette, például Nagybányán is a boltokban, miután az orosz-ukrán háború kitört. Biztos, ami biztos alapon készleteket halmozunk fel. Bepájlózunk. Egy olyan világ kelléke ez, amelyben az elégedetlenség, a kapzsiság és az anyagiassággal kapcsolatos frusztráció érzése állandóan támadja az embert. Belekerülünk mi is olykor ebbe a mókuserékbe, és úgy gondoljuk, hogy akkor leszünk boldogok, ha mindenből sok van. Egy ilyen társadalomban megkísérthet minket is az elégedetlenség, a csalódás, az üresség. Megkísérthet az a kérdés, hogy elegendő-e az, amivel bírunk? Elég lesz-e a nyugdíj, a fizetés a számlák rendezésére, a megélhetésre, a gyermekeink iskoláztatására... És még az Úr gyermekei is bepánikolhatnak ilyenkor... Gyűjtenek, gyűjtenek, és nem tudják, hol kell megállniuk. Mert azzal az igazsággal szembesülünk, hogy bármennyi van, soha nem elég Krisztus nélkül.

De itt van Krisztus, és vele az ígéret, hogy ő *velünk* lesz. És ez az ígéret önmagában nemcsak biztonságot nyújt, hanem Krisztusra emeli fel a tekintetünket, ugyanis ő a mi megelégedettségünknek a forrása. Miközben az Úr ígéje azt mondja, hogy „elégedjetek meg azzal, amitek van”, rögtön jön az ígéret is, hogy „nem hagylak el titeket”! Tehát az elégedettségre való buzdítás kéz a kézben érkezik a biztosítékkal, hogy „veletek leszek (személyesen)”, minden egyes pillanatban. Ez garancia arra, hogy nem kell félnünk a jövőtől. A Róm 8-ban Pál apostol az Isten szeretetének kérdését fejtegeti, és eközben azt mondja: „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?!” Az Úr Jézus Krisztus személye a legbiztosabb fedezet arra, hogy az elkövetkező időszakban is mindened meglesz, amire szükséged van. Lehet, hogy nem fogsz dúskálni, de amire szükséged lesz, az mindig ott lesz. Mert Krisztus által Isten minden lelki és testi szükségünkről gondoskodik. S ez nekünk tökéletesen ELEG.

Aztán az Úr Jézus Krisztus jelenléte *társaságot* is ígér. „Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.” Billy Graham-nek van egy könyve az angyalokról. Ez olyan eseteket ír le, amelyekben az látható, hogy Isten gyakran az ő angyalait használja fel arra, hogy gyermekeit védelmezze, vezesse és megáldja. Képzeljük el, milyen az, amikor az Úr angyalai vigyáznak ránk! Ugyanis erre is van ígéretünk. Milyen lenne az, ha a hétköznapiakban egy pillanatra megnyitná Isten a szemünket, hogy lássuk az angyalokat, akik

vigyáznak ránk?! De, a fenti ígéretben ennél többről van szó: arról, hogy maga az Úr Jézus Krisztus az, aki velünk van, és nem csupán angyalait küldi segítségünkre. Az Úr tudja azt, hogy mivel fogjuk magunkat szembe találni a következő időszakban. Talán sokszor fogod úgy érezni, hogy te vagy egyedül az, aki az Úrhoz ragaszkodik. Illés is járt így. Vagy úgy érzed majd, hogy senki nem ért meg, és nem képes átérzeni a fájdalmaidat, veszteségeidet. Vagy az a gondolat is megkörnyékezik, hogy még Isten is elhagyott. De jusson eszedbe az ígéret: „Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled!”

Végül ebben az ígéretben van még egy másik igazság is: hogy az Úr *bátorságot* ad. „Az Úr az én segítségem, nem félek! Ember mit árthat nekem?” Gyakran félünk az ismeretlentől, a holnaptól, a különböző ellenségektől, és a bizonytalanság elveheti az örömünket, a reménységünket, a békességünket. De az Úr Jézus Krisztus jelenléte bátorságot ad majd a hétköznapiakban. Két történetet említenénk ezzel kapcsolatosan. Az egyik Jákób esete, akinek, miután csalással szerezte meg az áldást, menekülnie kellett. Beesteledett, lefeküdt és álmodt. És akkor egy ígéretet kapott Istentől: „És íme, én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged, valahova mész, és visszahozzalak e földre, mert nem hagylak el, míg be nem teljesítem, amit neked mondtam.” Jákób az ismeretlenbe ment, nem tudva, hova érkezik, és azt sem, hogy útközben kivel találkozhat, esetleg ki lesz a felesége. De tudta az isteni ígéretet, és ez bátorságot adott neki. Aztán ott van Mózes, aki mielőtt meghalt volna, összegyűjtötte a népet, hogy felelevenítse előttük Isten törvényeit és ígéreteit, és a következőképpen buzdította a népet: „Legyetek erősek és bátrak! Ne féljete, és ne rettegjete tőlük, mert az Úr, a te Istened maga megy veled, nem marad el, sem el nem hagy téged!”

Sokszor kapjuk azon magunkat, különösen, ha magunkra nézünk, hogy nagyon félünk. Gyöngék, sebezhetőek vagyunk, betegség sújt, és akkor sem sokat változik a helyzet, ha a körülöttünk levőkre tekintünk. De ha az Úr Jézus Krisztusra, hitünk fejedelmére nézünk, arra, aki az előtte levő öröm helyett gyalázatot szenvedett, bátorságot adhat arra, hogy elhiggyük: a csatát mi nyerjük meg az ellenséggel szemben. Nem azért, mert mi vagyunk erősek, hanem azért, mert az Úr Jézus az, aki harcol helyettünk. És ő az, aki győzelemre vezet minket.

Az Úr Jézus Krisztus azért szenvedett, halt meg és támadt fel, hogy egy megelégedett életet éljünk a földön lelkiileg és testileg egyaránt. Engedd, hogy ő viseljen gondot rólad, ő segítsen neked ebben!

János Csaba lp.
Nagybánya

Bemerítés Krasznán

2023. május 28-án, pünkösd első napján bemerítési ünnepélyre került sor a krasznai magyar baptista gyülekezetben. A zsúfolásig megtelt imaházban tízen tettek vallást hitükről és megtérésükről, követve az Úr Jézus példáját a bemerítés vizében. Az ünnepi istentiszteleten dr. Borzási Pál, perecseni lelkipásztor, szövetségünk elnöke hirdette az Igét a Jn 4:1-4 alapján.

A fehérruhások sorában találjuk Bogya Annát, Cseke Júliát, Dimény Adélt, Püsök Dalmát és Szabó Évát, valamint Kulcsár Andrást, Mátyus Mátét, Nyeste Valért, Pap Tituszt

és Végh Obedet. Mindnyájan a krasznai magyar baptista gyülekezet tagjai lettek.

Megtérésükhöz hozzájárult sokféle próba és kegyelmi hívás az Úr részéről. Arnoud Vergunst új-zélandi lelkipásztor szolgálata után kézzel és imával imádkoztunk az új tagokért, a helyi és vendég lelkipásztossal együtt ifj. Dimény Miklós és Dimény Ernő gyülekezeti vén is. Dicsőség Istennek, Aki ma is megtérésre hív és a megtérteket szövetségébe fogadja! (Borzási István lp.)

Bemerítés Szilágycseben

Június 11-én, egy meleg, nyári délután több mint százan gyülekeztünk a bemerítő medence köré, hogy tanúi legyünk egy megtért lélek alámerítésének. A szilágycsehi baptista gyülekezet ez alkalommal egy újabb taggal bővült. Nagy György testvér fehér ruhába öltözve tett vallást az Úr Jézus Krisztusba vetett hitéről. A szilágycsehi misszió kezdetekor testvérünk még ellenszenvesen fogadta az oda érkező missziómunkásokat. Felesége és gyermekei már éveken korábban elfogadták az Úr Jézust megváltójuknak. Családjával együtt rendszeresen járt az imaházba, ahol az Úr igéje folyamatosan kezdte lágyítani kemény szívét, és ráébreszteni arra, hogy szüksége van megtérésre. Több mint tíz

éves közbenjáró imádság után az Úr elhozta azt a napot, amikor testvérünk szívében is eldőlt, hogy követni akarja az Úr Jézust. Ebben a döntésben nagy hatással voltak rá az év eleji evangélizációs alkalmak, amelyeket személyesen vagy interneten követet. Novák Zsolt lelkipásztor zilahi szolgálata és Timár Árpád bizonyoságtétele által testvérünk megértette, hogy milyen nagy áldozatot hozott érettünk Jézus Krisztus, és szívét átadta neki. Azóta folyamatosan táplálkozik és növekszik az Ige által, amit buzgó szorgalommal olvas és tanulmányoz.

Az ünnepi istentiszteletet Nagy Ferencz, helyi lelkipásztor kezdte meg imával és köszöntéssel. Módi Miklós nyugalmazott lelkipásztor az Apcsel 9:1-22 alapján hirdette az evangéliumot Saulus megtérésének történetét magyarázva. Milyen jó, hogy Isten kegyelme utol tudja érni azokat is, akik az Úrnak üldözői voltak! Saulus megtérése után azonnal elkezdte prédikálni a Krisztust. Ezt kell, hogy tegyék azok is, akik megismerték az Úr Jézust – hallhattuk az elhangzott igehirdetés alapján. Az alámerítést és a kézzel és imával történő imádkozást Vass Gergely helyi lelkipásztor végezte. Az istentisztelet köszöntések csokrával zárult, ahol többen is kifejezték hálájukat és jókívánságukat a frissen bemerített testvér felé. Öröm volt együtt dicsérni az Urat a szamosardói gyülekezet énekszoportjával. Hálások vagyunk minden testvérünkért, akikkel együtt ünnepelhettünk, és az Úrnak, aki egy újabb kegyelmi nappal ajándékozott meg minket. Azért imádkozunk, hogy legyen még további folytatása a szilágycsehi missziós munkának.

Nagy Ferencz lp., Zilah

„Isten soha nem mondta, hogy az út könnyű lesz, de azt mondta, hogy a megérkezés megéri.”

– Max Lucado

A törékeny nő erős Istene

– Női Csendesnapok voltak a Hargitán

*„Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ez a rendkívüli erő Istentől és ne tőlünk valónak lássék”
(2Kor 4:7).*

Isten kegyelméből az idén is összegyűlhetett több mint kétszáz testvérnő, május 12-14. között, a Hargitai Keresztény Táborban rendezett Női Csendesnapokon. A konferencia mottóját így fogalmaztuk meg: „A törékeny nő erős Istene”. Igencsak magunkra ismerhettünk a témában, mert tudjuk, hogy nőkként mennyire törékenyek, gyengék vagyunk. De hála az Úrnak, hogy törékenyságunkkal és gyengeségeinkkel szemben egy hatalmas és erős Istenünk van, aki „nem marad el tőlünk, sem el nem hagy minket” (Zsid 13:5)! Ő „megsebez, de be is kötöz” (Jób 5:18). Sokszor, amikor a félelmeink és bajaink, vagy az élet problémái által élénk kerülő próbák miatt érzett veszteségek összetörnek minket az Úr előtt, akkor Ő jön, és életünk minden kis darabkáját összeszedi és összerakja. A hegek még látszani fognak, de már újra használhatók leszünk, igazi tanúkként, akik nemcsak hallották vagy olvasták, hogy erős Istenünk van, hanem át is élték, meg is tapasztalták ezt.

Meghívott előadóink Kovács Judith és Kovács Barna voltak Szatmárnémetiből, akik már évtizedek óta közösen szolgálnak, családként is a gyermekmisszióban.

Miután Kiss Judit és Joó Erika köszöntötte az összegyűlt nőtestvéreket, meghallgattuk az első nap előadását „A törékeny nő erős Istene helyreállít” címmel, Borzási Márta, a Nőszövetség elnöke részéről, a 2Kor 4:1-7 alapján. Isten Elizeus idejében is gondot viselt az övéiről, és gondot fog viselni ezután is, bármilyen homályos is előttünk a jövő. Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz ma-

rad, és a csodás átélések sem fognak megszűnni, csak szükséges, hogy mi is úgy tegyünk, mint ez a nő: alázzuk meg magunkat, az Úrnál keressük a megoldást, kövessük az Ő utasításait, és éljünk azzal az áldással, amit az Úrtól kapunk!

Szombat reggel Barótról Győrfi Annamária tett biznyságot és buzdított imára. Az aznapi téma „A törékeny nő erős Istene megerősít” volt. Az előadást Kovács Judith Tartotta az 1Sám 1:9-20 alapján. Hívó életünk egyik legnagyobb baja, hogy nem ismerjük eléggé Istent, nem engedjük őt elég közel magukhoz. Amikor Anna hosszasan tartózkodott az Úr közelségében, és összetört, akkor érkezett el az a pont az életében, amikor megváltozott, és nem volt többé szomorú, annak ellenére, hogy a körülményei nem változtak meg. Higgyünk Istenben, aki mindent tud és aki által minden megváltozik!

Áldásos volt a csoportbeszélgetés is, ahol még jobban megismerkedhettünk egymással, és egymás terhet hordozhattuk, dicsőíthettük Istent, hogy bár sok bajunk volt, de valamennyiből kiment az Úr.

A szombat délutáni szemináriumot Kovács Barna testvér tartotta a kiégésről, annak kiváltó okairól, figyelmeztető jeleiről és az abból való kilábalásról, ami olykor nagyon lassú folyamat. „A nehéz próbák arany-kereszttyéneket formálnak”, mondta Spurgeon.

Az esti alkalmon újra Kovács Judith előadását hallgathattuk meg „A törékeny nő erős Istene alkalmassá tesz” témával, a Máté evangéliuma 1. részéből vett néhány igever alapján.

Megláthattuk Támár, Ráhel, Ruth és Uriás felesége esetéből, hogy Isten a második és a sokadik esély Istene, aki olyanoknak is esélyt ad, akiknek mi talán már nem adnánk. Ám, ha megvizsgáljuk magunkat, akkor láthatjuk, hogy a mi alkalmas voltunk is csak az Úrtól van. Krisztusnak kellett megvetetté válnia értünk ahhoz, hogy mi alkalmasakká váljunk az Ő követésére. Máriát is úgy szólította meg az angyal, hogy „kegyelembe fogadott”, mert neki is, akárcsak nekünk, nagy szüksége volt az Úr ke-

gyelmére. Fórumbeszélgetésre is sor került az est folyamán, amit Szász Erzsébet vezetett.

Vasárnap alulírott, Balogh Ildikó buzdított imára, arra biztatva, hogy emeljük bátran szemeinket a hegyekre, mert a mi segítségünk az Úrtól jön. Kovács Barna testvér „A törekeny nő erős Istene megszentel” témával tartott záróelőadást az ApCsel 16:11-15-ből, amelyben Lídia példáját felvázolva beszélt arról, hogy milyen nőkre is van szüksége Európának napjainkban: nyitott szívű, imádkozó, ígét olvasó, családban gondolkodó, Isten szentségének ragyogását magukon átengedő nőkre.

Bizonyágtételek is gazdagították együttlétünket. Kelemen Andrea az elmúlt időszak megpróbáltatásai után az Úr helyreállító munkáját tapasztalta az életében. Márton Mónika elmondta, hogy az Úr ígéje hogyan hívta el, és hogyan változtatta meg vele együtt egész családja életét. Fehér Máriának egy betegség révén darabokra tört az élete, amikor végre meglátta és megtapasztalta, hogy az erős Isten napjainkban is csodákat tesz. Tóth Pál Andrea bizonyágtétele különösen meghatározó volt, hiszen az ő élete már nagyon fiatalon szét-esett, amikor férjét az Úr hazahívta, és kéthónapos

gyermekével egyedül maradt. De az Úr erősítette és erősíti őt nap mint nap az Ő ígéje és a testvérek által. Bálint Ibolya élettapasztalata alapján tett bizonyágot arról, hogy boldog az az ember, akit az Úr összetör és meggyógyít, megsebez, de be is kötöz. Isten az, aki megvigasztal!

Köszönjük a krasznai lányoknak, Johannának, Betsabénak, Eunikának, Viktóriának és Mirjámnak az ének- és zeneszolgálatot, valamint a szép, új énekeket, amelyeket tőlük tanulhattunk!

Balogh Ildikó, Hadad

Aranymenyegző Érszöllösön

Érszöllösön ünnepélyes keretek között tartotta 50. házassági évfordulóját 2023. május 27-én *Ferenczi Béla és Mária*, családja körében, több mint 80 személy részvételével. Az ötven évvel ezelőtt történt házasságkötésen szolgáló lelkipásztor, Bodor Sándor testvér köszöntötte most is testvéreinket. Igei gondolatok és

visszatekintés után testvéreink megerősítették akkor tett ígéretüket, hogy hűségesek lesznek egymáshoz, ezután is arra az alapra építve az életüket, amelyet Jézus Krisztus jelent. Személyes hangvételű köszöntések hangzottak el a család részéről. Külön meglepetés volt a kéci roma fiatalok üdvözlője, akik között Béla testvér hosszú ideje szolgál. Jó volt együtt ünnepelni, találkozni, beszélgetni családtagokkal, barátokkal, hálát adva mindazért, amit Isten kegyelmében, áldásai között átélhet egy család ennyi év alatt. Kívánunk áldott, hosszú, példás életet ezután is az ünnepelteknek! (A résztvevők nevében Kisded Ernő)

A jó kommunikáció titka (III.)

Az építő kommunikációnak három fontos tulajdonságát szeretném taglalni a következőkben:

1. *szavahihetőség* vagy megfontolt, őszinte beszéd
2. *helyreállást, segítséget, gyógyulást adó szavak*, kifejezések, gesztusok
3. hálás, megköszönő és *elismerő szavak*

Kapcsolataink gyakran megromolhatnak akár a munkaközösségben, akár a lakóközösségben, akár a gyülekezetben, mert eluralkodik beszédünkben a magyarázatás, a hárítás és a béna kifogások. Bölcs Salamon a Prédikátor 5:4-ben felszólít bennünket, hogy „amit fogadsz, teljesítsd be.” Minden párkapcsolatban, szülő-gyermek viszonyban, munkatársi együttműködésben is, de főleg az Istennel és hittestvéreinkkel való kapcsolatban ne ígérjünk elhamarkodottan a gyors szabadulás végett, vagy pedig ösztönből. Mert a szavahihetőség kis és nagy dolgokban is jellemkérdés, amely nem csupán a kommunikációt segíti előre, de a jó kapcsolatot és az együttműködést még inkább. Az Úr Jézus Krisztus a hegyi beszéd lukácsi megszövegezésében ezt mondja: „Miért mondjátok nekem, Uram, Uram, ha nem mívelitek, amiket mondok? Hisz a jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót, és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt, mert a szívnek teljességéből szól az ő szája” (Lk 6:45-49).

Szintén a hegyi beszéd bővített leírásában mondja Máté: „A ti beszédeitek legyen igen-igen és nem-nem! Ami pedig ezen felül van, az a gonosztól való.” (Mt 5:37). Tehát nem a magyarázkodás, a jó kifogások vagy az esküdözés, bizonygatás teszi hatékonnyá a kommunikációt, hanem az igazi elkötelezettség megnyilvánulása, amikor a szülőnk, gyermekünk, testvérünk, munkatársunk, barátunk, számíthat szavaink valós fedezetére, mert a bajok, nehézségek között lesz nyilvánvalóvá a valódi odaszánás, hogy szavunk megtartása nem a körülményektől függ, hanem az Isten és az embertársunk előtt kimondott döntésünk, ígéretünk, vállalásunk megtartása. Ne érzelmek, ne lehetőségek szerint beszéljünk, hanem komolyan gondolva azt, kis és nagy dolgokban egyaránt. Legyen az az otthoni rend megtartása érdekében vállalt feladat (ruhaelrakás, szemét kivitele, a dolgok helyére való visszatétele, pontosság és minden más), amit vállaltunk, hadd ne legyen szó csupán! Kitűnő példa a beszéd erejének bemutatására a százados kijelentése, aki szolgájáért könyörög, és a Lk 7:6-7-ben így üzen barátaitól Jézusnak: „Uram, ne fáraszd magad, mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj; amiért is magamat sem tartottam érdemesnek arra, hogy hozzád menjek, hanem csak szóval mondd és meggyógyul az én szolgám.” Jézus kiemeli: „Ilyen hitet Izráelben sem találtam.” Ez a megnyilvánulása a századosnak világossá teszi, hogy a Jézus szava számára szilárd, valóság.

Beszélgetésünk által erősödjön a kapcsolatunk, a másik fél ne érezze magát bizonytalanságban, ködben, kurtán-

furcsán elintézve, netán megtámadva, vagy sarokba szorítva! De Isten igéje világosan mondja, hogy „aki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember.” (Jak 3:2) Mivel legtöbbször mellébeszéléssel, szófacsarással, durva kifejezéssel, indulatos kitöréssel, rosszindulatú, pletykás csevegéssel, leszólással vagy kibeszéléssel, netán trükkös, fondorlatos kifejezésekkel vétkezünk legtöbbször, naponta szükségünk van helyreállításra, és a beszédben való önuralom, kedvesség és szavahihetőség visszaállítására. Pál apostol a Galata 6,1-ben felkér, hogy „Ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illet, szelíd lélekkel.” Isten parancsolja, hogy a vádolás helyett nyújtsunk segítő kezet társunknak, és ne gondoljam, hogy akár beszédben is jobb vagyok nála, és nem tudnék úgy elbukni szóban, mint ő. „Hisz aki azt gondolja, hogy áll, az vigyázzon, hogy el ne essen.” (1Kor 10:12) A helyreállító, figyelmeztető, jóra fordító beszéd Jézust követi, aki sem a samáriai asszonynak, sem a tagadó Péternek nem rótt fel, hogy tudott illet tenni, mondani, hanem munkálta a helyreállásukat. A sebesültnek nem újabb ütésre van szüksége, hanem felállításra, segítségnyújtásra. Természetesen nincs magunktól erőnk hozzá, a miénkből csak ennyire futja: látod, milyen vagy, hogy beszélsz megint? Jónak gondolod ezt a magatartást? És néha dörmögve, máskor harsogva vagy éppen rikácsolva nyilvánulok meg verbálisan.

Az Isten igéje mindig kimondja, mi a bűn, a tévedés, a rossz, de a helyreállításra, a kegyelemre összpontosít. És ha a Jézussal járok, beszélgetek, vagyok közösségben, felvettem magamra az ő igáját, és tanulom tőle a szelíd és alázatos szívet (Mt 11:28-29), akkor Szentlelke által alávetem akaratomat az ő vezetésének. A békeség és helyreállítás áldása a Jézussal való közösség szóban és tettben való megélésében rejlik. Így maradhatok összhangban Isten elhívásával, és lehetek határozott, de bátorító, helyreállító társ családban, munkahelyen, gyülekezetben.

Minden cselekedetünket és beszédünket futtassuk végig a hála-teszten, amely az 1Thessz 5:18 szerint így határozza meg kommunikációnkat, cselekedeteinket: „Mindenben hálát adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által tihozzátok.” Ez nem is mindig olyan egyértelmű számunkra, hisz a Lk 17:11-19 leírja, hogy csak egy samáriai meggyógyult ment vissza a tizből megköszönni, hálát adni, Istent dicsőíteni a szabadításért, gyógyulásért, megtartásért és még a tapasztalt harmóniáért, áldásért éppen a kommunikációban is.

Kis-Juhász Vilmos lp.

A tanítványság alapjairól

– lelkipásztori konferencia Kolozsváron

A Szövetségünkhöz tartozó gyülekezetek lelkipásztorainak idei, országos konferenciájára május 9-én került sor a kolozsvári imaházban. Erdély minden szegletéből eljöttek a lelkipásztorok, hogy meghallgassák az Amerikai Egyesült Államokból érkezett vendégek szolgálatát. Mint kiderült, az előadók nem ismeretlenek országunkban, hiszen a román testvérek több helyen már régebb óta alkalmazzák azt a tanítványképző módszert, amely fő témája volt e mostani együttlétnek.

A résztvevőket dr. Borzási Pál, a Szövetség elnöke köszöntötte és buzdította imára. Testvérünk dr. Giorghiu Adrián lp.-ral együtt a tolmácsolás szolgálatát is végezte. A vendégek közül elsőként dr. Gheorghe Dobrin lp. kapott szót, aki személyes tapasztalatok alapján arra bátorította a jelenlévőket, hogy a gyülekezetek lelki megerősödése érdekében használják ki a továbbiakban bemutatásra kerülő lehetőséget. Meggyőződése szerint dr. Greg Ogden: *A tanítványság alapjai* című könyve „a keresztyének lelki fejlődésének és éretté válásának egyik leghatékonyabb eszköze”. Greg Ogden, a nap fő szolgálattevője mintegy negyed évszázadon át szolgált lelkipásztorként. Számos könyve jelent meg a tanítványság, tanítványképzés témájában. Jelenleg a *Global Discipleship Initiative* (Nemzetközi Tanítványi Kezdeményezés) munkatársa, mely szervezet „nemzeti és nemzetközi szinten lelkipásztorokat és keresztyén vezetőket készít fel és ösztönöz arra, hogy helybeli, megsokszorozódó és tanítványokat nevelő hálózatokat hozzanak létre”. Greg Ogden és Ralph Rittenhouse – aki nyugdíjas lelkipásztor, és a fentnevezett szervezet jelenlegi elnöke – egymást felváltva beszélt a módszer bibliai és gyakorlati vetületeiről. Tapasztalataik szerint a misszió előrehaladását, a gyülekezet tagjainak lelki növekedését nem a látványos rendezvények szervezése, a különféle „trendi” programok segítik előre, hanem az egyének elmélyülése az Úrral való kapcsolatban az imádság, az igetanulmányozás és a közösséggyakorlás által. A bemutatott módszer szerint a tanítványképzés négyfős (kizárólag egynemű, lehetőleg nem ugyanazon család tagjaiból álló) kiscsoportokban történik, hiszen „Jézusnak megfelelő mértékű lelki látása volt ahhoz, hogy kicsiben gondolkodjon. Hatását nem korlátozta, hanem inkább növelte az, hogy csupán néhány személyre összpontosított”. A huszonöt, egyenként kb. másfél órás együttlét résztvevői alkal-

masszá válnak újabb csoportok létrehozására és vezetésére.

A közös imádsággal, énekléssel gazdagított konferencián lehetőség volt a témát érintő kérdések megvitatására is. Gyülekezeteink között van, amelyekben már működnek ilyen csoportok *A tanítványság alapjai* (ITM Kiadó, 2021, Nagyvárad) című könyv segítségével. A szövetségi irodánál beszerezhető kiadvány, amely alcíme szerint „útmutató a Krisztusban való növekedéshez”, a 25 alaposan kidolgozott tanulmány mellett vezetői útmutatót is tartalmaz. Minden hét anyaga a következő elemekből épül fel: alapigazság, kérdés-felelet formában; aranymondás és a hozzá tartozó tanulmány; bibliatanulmány, amelyet ko-

Fent: az előadók, dr. Greg Ogden, dr. Borzási Pál (tolmács), dr. Ralph Rittenhouse. Lent: a résztvevők.

rábban „terepen” is kipróbáltak mások; olvasmány a hét témájával kapcsolatban; kérdések, melyek segítenek megérteni az olvasmány kulcselemeit. „Amikor együtt keressük Krisztust – olvasható a hátsó borítón – akkor növekszünk Benne. Jézus úgy nevelte tanítványait, hogy közel került hozzájuk, válllvetve dolgozott és élt együtt velük. Amikor hármas vagy négyes csoportban tanulmányozzuk a Bibliát, és egy ilyen csoport keretében bátorítjuk egymást, akkor követjük leginkább Jézus példáját a tanítványok nevelésében”.

A gondolatébresztő, tartalmas szolgálatok, gazdag lelki táplálék után a résztvevők a kolozsvári gyülekezet vendégszeretetét élvezhették az imaház alagsorában.

Kiss Lehel lp.

**„Egyek a hitben, egyek a közösségben,
egyek a szolgálatban.”**

Meghívó 111 éves jubileumra és a szatmárnémeti baptisták találkozójára

Gyülekezetünk 111 éves. Isten sok áldást adott nekünk az évek folyamán. Megtartotta és gazdagította közösségünket, ami lelki otthont jelentett sokaknak már több mint egy évszázadon át. Ezért szeretnénk ünnepélyes keretek között hálát adni 2023. augusztus 19-20-án.

Ez egy különleges hálaadó alkalom lesz, mert ugyanekkor megtartjuk a szatmárnémeti baptisták találkozóját is. Szeretettel várunk erre az alkalomra mindenkit, aki az évtizedek folyamán valamilyen módon kötődött a gyülekezethez: elköltözött vagy elvándorolt korábbi tagokat, hozzátartozókat, barátokat, vagy azokat, akik bizonyos időt vendégként töltöttek el gyülekezetünkben.

Az ünnepség programja a következő: augusztus 19-20 szombat kora délután közösségi alkalom visszaemlékezéssel bizonyoságtételekkel, este ifjúsági est dicsőítő koncerttel és evangelizációval. Vasárnap délelőtti ünnepi istentisztelet és közös ebéd.

Jelentkezés rokonokon vagy ismerősökön keresztül vagy ezen az email címen: lekipasztor@szatmari-baptista.ro

Találkozunk augusztus 19-20-án!

BIZONYSÁGTÉTEL

A szüleim gyermekkorom óta Isten szeretetére neveltek, de a megterés iránti vágyam csak később alakult ki. Az életem egyik legnehezebb szakaszába kerülve nagyon vágytam az Isten segítségére, de nem értettem mi akadály a megtérésemnek. Engedtem, hogy az érzelmeim uralkodjanak rajtam. Makacs voltam, és hirtelen haragú. Korábban volt egy fellángolás a szívemben, és én úgy hittem, hogy az megtérés volt. De ahogyan telt az idő, éreztem, hogy múlik az ereje. Egyszerűen magával sodort az élet, sehol sem találtam a helyemet. Rengeteg csalódásban volt részem az évek során, egyedül küzdöttem meg a harcokat, Isten nélkül jártam az utamat.

Isten kegyelméből a 2021-es potyondi táborban adtam át az életemet az Úr Jézusnak. Egy este táborút lett volna a program, de az eső miatt elmaradt, ezért bent voltak bizonyoságtételek. Én rosszul lettem, ezért lepihentem a szobában. Amikor felkeltem, még tartott az esemény. Valami arra indított, hogy lemenjek. Ott és akkor megértettem, hogy a bűneim azok, amik Isten és közém állnak. Emlékszem, akkor este félre vonultam, és sírtam a bűneim felett. Imádkoztam, és átadtam az életemet az Úr Jézusnak.

Azóta törekszem arra, hogy olyan szeretettel forduljak az emberek felé, ahogyan Jézus fordul felém. Őszintén hálás vagyok, hogy fiatalon dönthettem az Úr mellett, hiszen sok mindentől őrizt meg ezáltal, és megtapasztaltatta velem, milyen jó Neki élni.

Izsó Barbara, Érmihályfalva

Odaszánás és munka nélkül nincs fejlődés

Rendkívüli istentiszteletre került sor 2023 pünkösdjének másodnapján délután a zilahi magyar baptista imaházban. Gyülekezetünkben már hagyománnyá vált, hogy évente kétszer úgynevezett „fúvós-istentisztelet” tartunk. Ilyenkor vendég zenészekkel kiegészülve több fúvós-zenekari számot játszunk el, mint általában, olykor a gyülekezetet is bevonva Isten dicsőítésébe.

Idei alkalmunkra Király Tibor szilágyballai nyugalmazott lelkipásztor testvért hívtuk meg, hogy készítse fel és tanítsa be a zenekart úgy, ahogy azt tette negyven évvel ezelőtt is itt, Zilahon. Király testvért a 80-as évek elején hívta meg a zilahi gyülekezet, hogy tanítsa az akkori fúvószenekart, majd a férfikart is. Az ő vezetésével rendkívül sokat fejlődött és gyarapodott tudásban és számban is a zenekar. Az újjáalakult zenekar és férfikar sok zenés, missziós tevékenységet végzett: rendszeresen szolgáltak az istentiszteleteken, a temetéseken, de más települések gyülekezeteibe is szerveztek missziós utakat.

Nagy Ferencz lelkipásztor kezdő imája után Petkes Károly az ApCsel 2:1-4-ből köszöntötte a gyülekezetet, majd vezényelte a „Köztetek vagyok én...” című gyülekezeti éneket a zenekar kíséretében.

Bartha Tibor jelenlegi karvezető bizonyágtételében hangsúlyozta, hogy a fúvószenekarral is csak az kell legyen a célunk, hogy az Úr nevét magasztaljuk, és felemeljük azt: a fúvószenekari szolgálat biblikus szolgálat „hiszen a trombita a múltban is eszköze volt, és a jövőben is eszköze lesz Isten dicsőítésének, egész az idők végéig!”

Király Tibor testvér köszöntő beszédében hálával emlékezett vissza a '80-as évekre, felidézve az akkori időket és az akkor kialakult baráti és testvéri kapcsolatokat, amik megmaradtak még akkor is, ha nagyon sokan az akkoriak közül kivándoroltak. Hangsúlyozta azt is, hogy odaszánás és munka nélkül nincs fejlődés a gyülekezetekben és az egyházi zenében sem. Isten megérdemli a legjobbat, tehát az egyházi zene is legyen igényes és szép, ezt azonban csak tanulással lehet elérni. Kényelmesebb nem tenni semmit, nem dolgozni, csupán improvizálni, de kérdés az, hogy ez kedves-e Istennek? A gyülekezeti szolgáló csoportok „tartást adnak egy gyülekezetnek, erősödnek a testvéri kapcsolatok és az egység is.” Egy bibliai példát is hozott Dávid életéből, amikor az megszámláltatta a népet, ami nem tetszett Istennek, és a büntetés hetvenezer ember pusztulása lett. Az engesztelő áldozatként felajánlott szérút Dávid nem fogadta el ingyen: „De Dávid király ezt mondta Ornannak: Így nem, hanem csak teljes áron akarom megvenni, mert nem akarom az Úrnak adni a tiedet, és nem akarok ingyen kapott égőáldozatot bemutatni” (1Krn 21:24). „Miért akarunk mi olyat, amiért nem kell fáradni és dolgozni? Az Úr is áldozatot hozott tulajdon Fiában.”

Az egykori zenészek visszaemlékezései után Király Tibor hirdette az ígét az ApCsel 13:1-12 alapján, majd Dr. Vass Gergely lelkipásztor mondott záróimát.

Az ünnepi alkalommal a zenekart vezényelték Petkes Károly, Bartha Tibor és Király Tibor testvérek.

Az istentisztelet végén az alkalmi zenekar az egykori zenekari tagok családtagjaival együtt fogyasztotta el az ünnepi vacsorát az imaház alagsorában. Istené legyen a dicsőség a megtett útért és az előttünk álló feladatokért is! Az alkalom visszanézhető a zilahi magyar baptista gyülekezet Youtube csatornáján.

Dr. Szöllősi Szabolcs, Zilah

Közös úttörő evangélistánk, Meyer Henrik (1842-1919)

Missionárius első képviselője 1875-ben Budapesten, majd 1876-ban Gyulán összesen nyolc nagyszabolontai hitvallót részesített az újszövetségi keresztségben. A fővárosban és a Körösvidéken öt használta föl az Úr, hogy hirdesse az evangéliumot, terjessze a Bibliát, ne riadjon vissza a különböző helyi kiskirályok önkényétől, ne ijedjen meg a fizikai bántalmazástól, bebörtönzéstől, zaklatástól sem, hanem egyedül Jézus Krisztus küldésének engedjen, és menjen az utakra, a sövényekre szólni az áldott evangélium örömeit.

Egy régi okirat, egy 1899-ből származó jegyzőkönyv tanúsítja, hogy az akkori Osztrák-Magyar Monarchia területének különböző tájairól, 54 gyülekezetből egybehívott közel 100 képviselő (Horvátországtól a Magas Tátra csúcsáig, és a Dunától az Olt folyóig) tanácskozott együtt. Meyer Henrik, Udvarnoki András és munkatársaik elhatározták, hogy ígét mondanak az egységre. Megkövetkéték egymást, és ünnepelték a gyülekezetek testvéri egységét. Csak a Szentírás szavaira kellett a felszólalóknak hivatkozniuk, nem volt szükség „békebizottságra”, világszövetségi tekintélyre, csakis Jézus Krisztus tanácsára, hogy elnémuljon minden vita. A tanácskozást megörökítő könyvet a Jó Pásztor Alapítvány adta ki, „Egységkonferencia 1899” címen. Annak idején 20 fillérbe kerültek a

jegyzőkönyv 31 lapos példányai, most a könyv (egybekötve a bukovinai és besszarábiai baptisták úttörőjének életrajzával) ingyenesen jelent meg – igaz, rendkívül kevés példányban, és éppen ezért a magyarországi könyvtáraknak, egyházi levéltáraknak, néhány kutatónak és kedvezményezettnek díjtalanul (ISBN978-615-82004-3-1, minden jog fenntartásával). Az utolsó lapokat régi fényképek illusztrálják.

Eldőlt tehát a régi vita, hogy Meyer Henrik, az első úttörőnk mennyire szerette a magyarságot! Bár az amerikai németek tanácsára elhagyta 1910-ben hazánkat, elfogadta Németország nagy és hírneves gyülekezeteinek meghívását, de nem tudott elszakadni azoktól a szeretett testvéreitől, akik értették, vagy többségükben nem értették a német nyelvet. Tolmácsok segítségével 731 levelet írt öt év alatt a régi munkaföldre. Legtöbbjüket erdélyi gyülekezetek vezetőinek és Kornya Mihálynak. Akik nem tudtak németül, azoknak ezen a nyelven egy füzetbe írták be neki németül a leveleket, majd a küldő nyelvére fordították és beírták a választ is.

Meyer testvér mindenkinek válaszolt Zágrábba, Késmárkra, Nagyváradra, Árpádra és Bagamérba, de számos más helyre is. Az 1899-es jegyzőkönyv több román baptista gyülekezet küldöttségi tagját is megörökítette. Természetesen a magyarokét és a németekét is.

Egy egészen egyszerű levél záró üdvözlete így szólt: „Közeledik a karácsony. Milyen jó lenne, ha ismét közöttünk lenne Meyer testvér!” Erre fogta magát és feleségével együtt „hazatért”. Elment Gerwich Györgyhoz, az újpesti gyülekezetbe, ott találkozott mindenkivel, aki csak szerette. Csak egy nagyon rövid köszöntést mondott, aztán leült. Került minden konfliktust, vitát, de itt maradt Budapesten a haláláig. Második felesége, akit özvegyesége után vett el, az egykori ápolónő, Poelzig Anna járt sokszor az országban férje halála után vidéken, illetve Erdélyben. Egyesek állítják, hogy még magyarul is tudott. Még ennél is nemesebb tettet vitt végbe. Felnevelte örökbe fogadott fiukat és Kornya Mihály három leányát. Talán azért, hogy ők is tanuljanak meg németül, talán azért, hogy Kornya Mihály egyre növekvő gondjain könyörítsen. Az egyik fiúkból ügyvéd lett, a másiktól neves orvos, akit Szerbiában magas kitüntetéssel jutalmaztak. Praktizált egy harmadik orvos is, és ingyenesen támogatva, gyógyította Kiskőrösön a menházban a beteget. Ez volt Meyer Henrik, „a németesítő” prédikátor, akiről évtizedekig nem hallgatott el a vita. Addig, amíg egy nevezetes budapesti darbista orvosprofesszor, dr. Kiss Ferenc, ki nem mondta, már a második világháború után: „Meyer Henrik és Udvarnoki András Krisztus előtt kegyelemben fognak megítéltetni. Nekünk nincs jogunk felettük pálcát törni, de kötelességünk megadni emlékeiknek a tiszteletet, mert erre int bennünket az Isten igéje” (Zsid 13:7).

Szebeni Olivér

Felvételi a teológiára

A BTA felvételit hirdet a 2023/2024-es egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi és nő tagjai. A képzés időtartama a lelkipásztori szakon 8 félév (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés időtartama 6 félév.

3) Szintén a 2023/2024-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés időtartama 4 félév.

4) **A mesterképzésen belül lehet jelentkezni zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi - és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>.

További információért érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700). A meghosszabbított **jelentkezési határidő: 2023. szeptember 1.**

Giorgio Adrián

Veress Ernő, oktatásért felelős alelnök

MEGHATÁROZÓ konferencia

Május 19-21. között, a koronavírus miatt többévi várakozás után, Isten kegyelméből egy valóban „meghatározó” országos ifjúsági konferencián vehettünk részt Zilahon. A hétvége során a fiatalok számos igehirdetés és ének által épülhettek; nemcsak baráti kapcsolataikat ápolhatták és erősíthették, hanem Istennel való kapcsolatukat is elmélyíthették, erősíthették.

Istennek meghatározó terve van minden egyes ember életével. A hétvége folyamán megérthettük, hogy Isten határokat húz meg az életünkre nézve, amelyek által nem korlátozni szeretne minket, hanem valami sokkal nagyobb terve van: a gonosztól és rossztól akar minket megőrizni. Életünk folyamán rengeteg meghatározó pillanatot élünk át, számos határköhöz érkezünk meg. Életünk határkövei lehetnek az Istennel való kapcsolatunk, a gyülekezet, a házasság és párválasztás időszaka, az iskola- illetve egyetemválasztás, munkahely, mesterség és karrier kialakulása, valamint a lakóhelyünk. Ezeknél a határköveknél nagyon fontos, hogy ne a magunk eszére támaszkodjunk, hanem Isten vezetését kérjük ki. Vegyük észre, mi Isten terve ezekkel a határkövekkel a mi életünkre nézve. Engedjük, hogy ő vezessen minket, engedjük, hogy határokat húzzon meg számunkra.

Életünk tele van meghatározó pillanatokkal. Nem az a nagy dolog, hogy mit kezdünk ezekkel a pillanatokkal, hanem az, hogy kivel éljük át mindezeket. „És ti Ő benne vagytok bételjesedve, a ki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.” (Kolossé 2:10) „Krisztusban, Krisztusban, Krisztusban, senki másban, hanem csak Őbenne” – hangzott el a vasárnap délelőtti igehirdetés folyamán. Nem a világ által kijelölt határok átlépése ad számunkra szabadságot és határtalan örömet, hanem Krisztusban való beteljesedésünk. A következők-

ben néhány fiatal gondolatát olvashatjuk, amikben saját megtapasztalásaikat írták le, mit is értettek meg a hétvége folyamán, hogyan szólt hozzájuk Isten, Igéje által.

„Több év után ez volt az első országos ifjúsági konferencia, így különösen jó élmény volt újra átélni azokat az áldásokat, amiket talán csak itt tapasztal az ember. Van valami elképesztően magasztos abban, amikor többszáz ember, Isten népe együtt, egységben imádkozik, dicsőít. Valami, ami nem rólunk szól, hanem az egyedüli, mindenható Istenről. Arról, akinek a legMEGHATÁROZÓbbnak kell lennie az életünkben, hogy annak minden apró és nagyobb részletében ott legyen. »Mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk, ... az ő nemzetsége vagyunk.« (ApCsel 17:28) – többek között ez az igevers is elhangzott a szombat délelőtti előadásban. Isten határokat jelölt ki ennek a világnak, kereteket adott, amiket napjainkban elég gyakran felrúgunk, vagy talán figyelembe sem veszünk. Valóban lehetünk-e annyira biztosak önmagunkban, hogy félrerakjuk az Isten által kiszabott határokat? Azt hiszem, mindannyian tudjuk rá a választ. Bizonyos határokon belül kell mozognunk ahhoz, hogy megismerjük a határtalan Istent.

A szombat esti előadásban is szó volt a keretek döntő fontosságáról; már a Biblia első könyvében olvassunk róla, hogy Isten meghívja az embert a vele való együttműködésre: »Ezt parancsolta az Úristen az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, de a jó és rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod.« (1 Mózés 2:16-17) – keretez, határt szab, de nem korlátoz. Az Isten nem megfosztani akar bennünket valami jótól, hanem megvédeni valami rossztól. Ezek a keretek szabadságot adnak, a teljesség megélésére szolgálnak, hogy valóban azok lehessünk, akinek és amire teremtettünk. Ha megvetjük az Isten jóságát, igazságát és tekintélyét, akkor elkerülhetetlen lesz a veszteség, és marad az, ami maradt Ádámnak és Évának: elválasztva lenni Istentől, az élettől és az élet forrásától.

Maradjunk alázatosak, ne akarjuk fölülírni Isten kiszabott határait, és ekkor fogunk igazán felszabadulni Krisztus határtalan valóságára!” (**Koncsárd Emília, Koltó**)

„Számomra is »meghatározó« volt ez az ifjúsági konferencia, ahogyan ez már a címében is megjelenik, mivel olyan témákra hívta fel a figyelmemet, amelyek nagyon fontosak egy hívő fiatal lelki életében.

Sokszor gondoljuk azt, hogy mivel Isten teljes szabadságra hívott el minket, határtalanul élhetjük az életünket, és bármit megtehetünk, ami így is van egészen addig, amíg ezzel Őt szolgáljuk. A konferencián elhangzott egy olyan gondolat, hogy Isten mindennek határt szabott, s ezeket nem kell átlépni, megkerülni vagy átugrani, mert szükség van rájuk, hiszen így lehet egy hívőnek egészséges értékrendje, és csak így tudja megítélni azt, hogy mi az, ami Isten előtt kedves vagy utálatos. Mindig kérnünk kell Istent, hogy adjon nekünk útmutatókat, hogy bölcsen tudjunk döntéshozni.

Megtéréskor is átléptem egy bizonyos határt, és meg kellett alázkodnom Isten előtt, és beismernem, hogy bűnös vagyok és teljesen tehetetlen. Be kellett engednem Jézust, hogy Őr és Király legyen az életem fölött – ekkor kerültem be az Ő kegyelmének a határai közé. Ekkor Ő meg tudott tisztítani, és elkezdhetette bennem a jó munkát, amely által Hozzá hasonlónak akar formálni, amilyennek Ő ténylegesen látni szeretne.

A konferencián azt kellett jobban megértenem, hogy miután Ő a szeretetével körbezárt, és határt szabott köztem és a világ között, egyedül az Ő kegyelme és a belé vetett hitem által tudok megmaradni azon az úton, amelyre helyezett, és azon határok között, amelyek biztonságban tarthatnak a Sátán munkájával szemben. Viszont ehhez folyamatosan Isten közelségében kell lennem, és hittel kell kérnem az Ő vezetését és bölcsességét, amely által mindvégig erős és kitartó maradhatok a hitben.

Összességében számomra ez a konferencia lelkileg nagyon építő volt, megerősített a hitben. Bizalommal kell elfogadnunk, hogy Isten határai igazságosak, amelyek a javunkat szolgálják és ebben a világban Ő kell, hogy a legmeghatározóbb legyen egy hívő ember életében.” (**Deák Ruben, Bihar**)

„Isten meghatározó. Ez a gondolat maradt meg bennem legerőteljesebben a konferencia során. Több szempontból közelítettük meg a témát. Szó volt határkövekről, melyek mindenki életében jelen vannak, és annak a fontosságáról, hogy Isten szerinti határköveink legyenek. Továbbá a különféle határokról is hallhattunk, melyeket meghúz a Biblia, vagy akár mi magunk. Hívő emberként nagyon fontos az Istentől felállított határokon belül maradni, de ugyanakkor oda kell

Tinisarok

Nem pontosan a terv szerint (1.)

Az élet része, hogy időről időre csalódásban van részünk. Mit tehetünk tehát, amikor életünk nem pontosan a tervünk, álmaink vagy elvárásaink szerint alakul? Naámán sokat áldozott azért, hogy eljusson Elizeushoz, és meggyógyuljon betegségéből. Amikor azonban Elizeus csak utasításokat adott neki, ahelyett, hogy személyesen találkozott volna vele, Naámán megsértődött és elment. Majdnem eljátszotta a lehetőséget, hogy meggyógyuljon, csak azért, mert a dolgok nem úgy történtek, ahogy elvárta. Természetes az, ha régóta várt pillanatok, fontos kapcsolatok és nagy horderejű események iránt elvárásokkal vagyunk. De ahhoz, hogy elkerüljük a csalódásokat, szükséges, hogy a számunkra fontos emberek és helyzetek iránt a megfelelő elvárásokkal legyünk. Ennek érdekében ismerettel és megértéssel kell lennünk elvárásunk tárgya iránt. Vigyáznunk kell, hogy ne várjunk el észszerőtlen dolgokat emberektől, helyzetektől vagy önmagunktól. Nem mindig tudjuk befolyásolni azt, ami velünk történik, de mindig van lehetőségünk helyesen reagálni arra.

(Forrás: **Tomorrow Clubs Romania**)

figyelnünk, hogy az általunk meghúzott határok valóban szükségesek legyenek, és ne korlátozzanak le. Valójában, ha kitekintünk a határok közül, megláthatjuk a határtalan Istent. Minden Vele kezdődik. Ő az, aki meghatároz minket és határokat ad, világos kereteket a létezésünkhöz, de mindezt a szabadságunk érdekében. Bármerre is tekintünk a teremtet világban, minden Őt hirdeti, Ő az élet forrása. A teremtmény függ Teremtőjétől. Ez a függés biztonságot, szabadságot és lehetőséget ad arra, hogy együttműködjünk Istennel. Így a meghatározó Isten egy határtalanul felszabadító függésre hív minket.

Az életünk egy küldetés. Ehhez kaptunk Istentől értelmet az igazságok megértésére, érzelmet a körülöttünk levő dolgok érzékelésére, és akaratot az elhatározások cselekvésére. Ő együtt akar működni velünk, és azt akarja, hogy a szeretetkapcsolat részesei legyünk. Fogadjuk el az Ő szabadítását, mivel az tökéletes és elégséges! Urunk nem csak példát és esélyt ad számunkra az életben, hanem célba is visz.” (**Bécsi Debora, Zilah**)

Az anyagot összeállította **Dézi Eszter** (Sepsiszentgyörgy)

■ 2023. február 11-én kísértük utolsó útjára † **id. Szecsánszki Ibolya** testvérnőt Asszonyvásárán, aki földi életének 89. évében költözött az örökkévalóságba. Temetésén a vigasztalás ígét Kiss Zoltán és Szabó András lelkipásztorok hirdették a Lk 2:36-38, illetve az 1Kor 15:51-58 alap-

ján. A háznál és a sírnál imával szolgáltak Juhász Kálmán és Szecsánszki Ernő testvérek. Az Úr vigasztalja a gyászoló család és gyülekezet tagjait. „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg” (Jel 14:13). (Kiss Zoltán lp.)

■ Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva 2023. május 8-án, hétfőn kísértük utolsó útjára † **Balla Péter** testvért, a kisnyégerfalvi gyülekezet tagját. (Péter testvér Balla Gábor lelkipásztor testvérrel volt testi és lelki testvér.) 83 évet kapott az Úrtól, és lelkileg felkészülve ment el Jézushoz. A virrasztáson és a temetésén a körzeti énekkar szolgált énekekkel, a várasfenesi fúvószenekar lelki dallamokkal, a helyi és a református lelkipásztor Igével vigasztalták a családot. Balla Frigyes testvér a család részéről olvasta fel a nekrológot. Az Úr vigasztalja a családot, és küldjön megtérőket a megüresedett helyre! „Az igaznak emléke áldott” (Péld 10:7a)! (Szűcs Sándor lp.)

■ † **Dimény István-Csabát** május 31-én kísértük utolsó útjára Krasznán. Csaba 1974. május 16-án született Dimény Miklós és Lídia második gyermekeként. Születését nagyon várták és örömmel fogadták, azt gondolva, hogy egészségesen jött a világra. Alig egy éves lehetett, amikor szülei észrevették, hogy fejlődése nem felel meg a vele egykorú gyermekekének. Többszöri kivizsgálás után szomorúan kellett tudomásul venniük, hogy betegsége nem gyógyítható, és ezzel együtt kell élnie élete végéig. A gondozói feladat, amely szüleire várt, nagynak és nehéznek bizonyult, de Isten segítségével szeretettel és odaadással igyekeztek gondozni beteg gyermeküket. 1981. júliusában egy baleset következtében újabb betegséggel súlyosbodott az állapota, ami időnként meggyötörte. Amíg egészsége megengedte, igyekeztek minden alkalommal imaházba hozni, ahova nagyon vágyott. Szeretett az Úr házába menni, és a maga módján mindig örömmel énekelte az énekeket. Az idő teltével egészségi állapota egyre romlott, amíg végül teljes gondozásra szorult. Utolsó éveiben már szavakkal sem tudta kifejezni háláját, és tekintetével meg mosolyával köszönt meg családjának a róla való gondoskodást. Hosszú szenvedés után hívta haza az Úr, hogy megjutalmazza őt azzal a honnal, ahol „Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők el-

múltak” (Jel 20:4). Édesapja ugyancsak pünkösdkor, ez előtt 23 évvel távozott az örök hazába. A virrasztó istentiszteleten a Fil 1:21 alapján, majd a temetésén a Mt 11:28-30 alapján szólt a vigasztaló ige ifj. Dimény Miklós, Dimény Ernő gyülekezti vénnek, és Deák Lajos, a szilágynagyfalui evangéliumi testvérgyülekezet szolgálattevője mellett Borzási István lelkipásztor tolmácsolásában. „Hagyd rám árváidat, én eltartom őket, és özvegyeid bízzanak bennem!” (Jer 49:11) (Dr. Borzási István lp.)

■ † **Id. Pap Dezső** testvér temetésére 2023. június 5-én került sor Varsolcon. Testvérünk 83 évet kapott ajándékba az Úrtól, amelyből 59 évet boldog házasságban töltött kedves feleségével, Máriával, amíg az Úr őt már korábban haza nem hívta. Házasságukat Isten négy

gyermekkel áldotta meg: Erzsébettel, Dezsővel, Idával és Zsolttal. Közülük Dezső lelkipásztori elhívásban részesült, míg Ida pástorfeleségként szolgált az Urat Katona János volt lelkipásztort oldalán. Bár az utóbbi években id. Pap Dezső testvér teljes gondozásra szorult – amit Ida lánya és János veje nagy odaadással és szeretettel végzett –, amíg tehetett, nagy buzgósággal szolgált az Urat. Ez megnyilvánult mind szellemi, mind fizikai módon, igehirdetésben, imaházak építésében és egyéb szolgálatokban. A temetési istentiszteleten számos lelkipásztor is jelen volt, akik közül a kápolnánál János Csaba (1Thessz 4:14) és Király Tibor (Ézs 25:8), a temetőkertben pedig Boros Gyula (Ézs 26:3) és Bányai János (ApCsel 24:15-16) hirdette Isten Igéjét és a feltámadás örömeit. Tóth Róbert vajdahunyadi lelkipásztor részvételtjes levelét Borzási Pál helybeli lelkipásztor olvasta fel. Pardi Félix, Elekes József és Szűcs Sándor testvérek imával szolgáltak, míg vigasztaló énekekkel a szilágyperecsényi gyülekezet ének- és zenekara dicsőítette az Urat. Dezső testvér úgy lett közismert a gyülekezetekben, mint szelíd és alázatos ember, aki megtanulta Krisztustól a tanítványság két legfontosabb leckéjét (Mt 11:29). Ez viszont nem jelentette azt, hogy bibliai meggyőződését elmulasztotta volna kinyilvánítani, hanem inkább azt, hogy véleményét alázatosan és szelíden igyekezett közölni. Az Úr pótolja hiányát mind a családban, mind a varsolci gyülekezetben! A gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! (Borzási Pál lp.)

„Hagyd rám árváidat, én eltartom őket,
és özvegyeid bízzanak bennem!”
(Jer 49:11)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (48.)

Az újszövetségi bemerítés és a gyülekezeti tagság közötti kapcsolatról

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége a Szentírás, a Magyarországi Baptista Hitvallás, a Romániai Keresztyén Baptista Felekezet Alapszabályzata, és a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének Belső Szabályzata alapján a következőket vallja a bibliai bemerítés és a gyülekezeti tagság közötti kapcsolatról:

A Szentírás alapján valljuk, hogy a bemerítés együtt jár a gyülekezetbe való betago-lódással:

1. Akik pünkösdkor bemerítkeztek Jeruzsálemben, mind csatlakoztak az apostolokhoz: „*Akik azért örömet vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének, és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek*” (ApCsel 2:41). Itt egyértelmű, hogy a keresztség és a gyülekezeti tagság együtt járt, időben történő elválasztás nélkül, sőt az is, hogy a csatlakozókat vetétek kezdettől fogva számba, és nem a bemerítetteket.

2. Amikor Pál és Barnabás Antiókiában tanított, ők úgy forgo-lódtak ott, mint egy frissen plántált gyülekezetben: „*És lőn, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiókhiában nevezték keresztyéneknek*” (ApCsel 11:26). Hogyan írhatta volna Lukács, hogy ők a „gyülekezetben” forgo-lódtak, ha nem tudták volna, hogy ki tartozik oda, és ki nem?

3. Amikor Lídia Filippiben megkeresztelkedett, ő úgy tesz er-ről bizonyosságot, hogy Pál és Silás (és a többi munkatársak ve-lük együtt?) Lídiáról döntöttek, hogy őt hívőnek/hűségese-nek tartották: „*Mikor pedig megkeresztelkedék mind háznépével egy-be, kére minket, mondván: Ha az Úr hívének ítéltetek engem, jertek az én házamhoz, és maradjatok ott. És unszola minket.*” (ApCsel 16:15). Lídia bemerítését tehát itt megelőzte az ő hité-nek megvizsgálása, amit mi ma keresztségre való (tag)felvétel-nek nevezünk. Ezt pedig Pál apostol nem egyedül végezte, ha-nem az ő összes munkatársaival együtt, azok bevonásával.

4. Akik később hittek Thesszalonikában, szintén csatlakoztak Pálhoz és Siláshoz: „*És némelyek azok közül hívének és csat-lakozának Pálhoz és Siláshoz; úgyszintén az istenfélő görögök közül nagy sokaság, és az előkelő asszonyok közül nem keve-sen.*” (ApCsel 17:4). Bár itt szerintünk a hittel együtt járt a be-merítés is, Lukács mégis inkább csak a betago-lódást hangsú-lyozza, mert a Szentlélek sugalmazása szerint ezt látta fontos-nak hangsúlyozni. Elválasztás itt sem történik.

5. A gyülekezeti fegyelem megköveteli a gyülekezeti tagsá-got: A tagság fontossága abban is látható, hogy Pál apostol szerint a korinthusi hívőknek ítéletet kellene tartaniuk a bent lé-vők felől (1Kor 5:12). Hogyan tudták volna ezt gyakorolni, ha nem világos, hogy ki a kívülálló, és ki a bent lévő? A gyülekeze-

ti fegyelem is egyértelműen megköveteli a tagságot, másképp nincs hatalma a gyülekezetnek az illető személy fölött (Mt 18:15-20). Továbbá, mivel a fegyelmezés megköveteli a több-ség hozzájárulását (2Kor 2:6), a többség megállapítása érdeké-ben tudni kell, hányan vannak tagok összesen egy gyülekezet-ben.

6. A lelkipásztori szolgálat megköveteli a gyülekezeti tagsá-got: Milyen tagokért felelősek a gyülekezet elöljárói, illetve ki kell, hogy engedelmeskedjen az elöljáróknak, ha nem tudjuk, hogy ki a tag és ki nem egy gyülekezetben (Zsid 13:17)?

7. Az etiópiai kincstárnok esetére nem érdemes hivatkozni (Cselekedetek 8), mert az nyilvánvalóan kivétel volt, amely csak a szabályt erősíti. Neki nem volt látható gyülekezete, amelybe beépülhetett volna, hanem majd őhozzá csatlakozhat-tak később azok, akik Etiópiában általa megtértek és bemerít-keztek.

A Baptista Hitvallás 10. cikkelye szerint valljuk, hogy a be-merítés egy ünnepélyes esemény, és ezzel egy időben a beme-ritett kifejezi a gyülekezeti közösségbe való beépülését is:

1. bekezdés: „*A bemerítés... Krisztussal és az ő testével, a hívők közösségével való egyesülésünk kiábrázolása.*”

3. bekezdés: „*A bemerítéssel az újjászületett ember ünnepé-lyesen vallást tesz...*”

Egy bemerítésben tehát ki kell ábrázolódnia látható módon a gyülekezettel való „egyesülésünk” valóságának, míg az újjászü-letésről való bemerítési vallástétel „ünnepélyes” keretek között kell, hogy történjen (már ahol ez lehetséges).

Az Alapszabályzat 11/4. cikkelye szerint úgy gyakoroljuk, hogy egy bemerített baptista hívőnek se kelljen élnie egy helyi gyülekezetbe való beépülés nélkül: „*Minden baptista hívőnek tartoznia kell egy helyi gyülekezethez.*”

Ennek fényében minden egyes bemerítésnél eleget teszünk az Alapszabályzat előírásának, és a bemerített személy csatlá-kozik tagként egy helyi gyülekezethez (a látható egyházhoz).

Belső Szabályzat, 7. cikkelye értelmében úgy járunk el, hogy a bemerítésre jelentkező személyeket a gyülekezet veszi föl bemerítésre, és azzal egyidejűleg gyülekezeti tagságra: „*A gyülekezet csak azokat a személyeket meríti be és veszi fel tagjai sorába akik...*”

Senkinek sincs jogában egy személyként önhatalmú módon kezébe venni a bemerítéssel járó kérdések elbírálását, mert az a „gyülekezet” hatáskörébe tartozik. A gyülekezet pedig auto-matikusan fölveszi a bemerítésre megszavazott személyt a tag-jainak sorába is.

Ami ez alól kivétel, csak a szabályt erősíti (pl. az etióp udvar-nok megtérése, ApCsel 8).

Dr. Borzási István lp.

József, az ácsmester

„...úgy tón, amint az angyal parancsolta vala néki.” (Mt 1: 24)

Józsefről, az Úr Jézus nevelőatyjáról nem sokat beszél a Szentírás. Amit az egyházi hagyomány és legenda mond róla, az jámbor képzelődés, vagy egyházi dogmák alátámasztására szőtt mesterkedés. Az biztos tény, hogy nem méltatlan embert választott ki Isten arra a szolgálatra, amit neki, mint nevelőnek végeznie kellett. Igaz embernek mondja az Írás. Határozott jellem, finom lelkület, aki nem verte nagydobra az érthetetlen eseményt, menyasszonya állapotát, de nem akar részt vállalni az általa bűnösnek tartott helyzetben. El akarja magát határolni a gonosztól, és titkon keresi a módját, hogy feltűnés nélkül megszüntesse a jegyességet. És ekkor jelenik meg néki az angyal, aki felvilágosítja, és parancsot ad neki a házasságkötésre. Itt mutatkozik meg József magasabb rendű lelkisége, jelleme.

József hitt az Isten követe szavának. Nem okoskodik, nem is kér bizonyítékokat arra hivatkozva, hogy az csak egy álom volt. Nem kérdez embereket, nem vallatja Máriát; az Isten szava tekintély előtte, és arra épít.

József önmegtagadó ember volt. Talán úgy tervezte előbb, hogy felszámolja szegényes ácsműhelyét, és messze vidékre költözik, vagy más lehetőségen törte a fejét, de a cél egy volt: elválni a jegyesétől titokban, csendben. Az angyal szavára feladja terveit, lemond szándékáról, vállalja azt, amit előbb se-hogy sem akart teljesíteni. Ez a legnehezebb az ember életében, amikor Isten terveink, szándékaink feladását kéri tőlünk az Ő terve elfogadása ellenében. Itt mutatkozik meg a hit valódisága. Sokan éneklék azt az éneket: „Mindenről lemondok érted...”, s a gyakorlatban pedig az van, hogy csökönyösen, rendíthetetlenül, makacs önfejűséggel ragaszkodnak felséges, sérthetetlen énük igazságaihoz, megrögzött szokásaikhoz.

József engedelmes ember volt. Nem kér határidőt, amíg jól átgondolhatná a kérdést, amíg átrendeződne lelkében a gyanú által felkavart állapot. Nem mondja, hogy „majd”, hanem azonnal kész teljesíteni az angyali parancsot. A hívó ember nem meri azt mondani az Úrnak, hogy „nem”, megígéri, hogy „majd” teljesíti az Úr parancsát. Ez a majd a koporsója sok-sok fogadkozásnak, ígéretésnek. József felserkenve az álomból, teljesítette az Úr parancsát. Pál apostol a maga példájára hivatkozik, amikor azt írja: „...azonnal; nem tanácskoztam testtel-vérrel, sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz.” (Gal.1:16-17.) Ilyen engedelmes-ségben gyönyörködik az Isten.

József alázatos volt. Vállalta a látszat-apaságot. Vállalta a fárasztó utazást, költözködést Egyiptomba, s Júdeából Galiléába menést a gyermek érdekében, de a nevelést átengedte az anyának. Mikor harmadnapi keresés után találják rá az elhagyott gyermekekre, nem József dorgál, hanem Mária: „Fiam, miért tetted ezt velünk? Atyád és én nagy bánattal kerestünk téged.” Ez az alázat különben is édes testvére az engedelmes-

ségnek. Épp úgy nem beszélhetünk alázat nélküli engedel-mességről, mint engedelmisség nélküli alázatról. Az Úr csak akkor fémjelzi ezeket az erényeket, ha együtt lakoznak a szí-vünkben.

A tizenkét éves Jézussal való jeruzsálemi út után nem talál-kozzunk József nevével az evangéliumokban. Nem tudhatjuk, hogy mikor költözött el az élők sorából. Isten Igéje hallgatás-ba merül az ő személyét illetőleg. De annyit tudunk róla – és ez elég –, hogy mindig mindenben úgy cselekedett, amint az angyal parancsolta néki.

Kovács Imre, Biharugra

Az első

*Az ige mondja, hogy te légy az első!
De nem erőszak árán, csak a belső
emberedért, ki elsőképpen áldoz,
ne úgy, hogy – elhatározd.*

*A férfigőg nem rangot ad, lejárát.
Hitben lehetsz csak feje a családnak,
több szeretettel, nagyobb alázattal,
több áldozattal a családi asztal
testi-lelki étkeit szerezve,
több hál'adással egy-egy csendes este,
mikor a test a lelket öldökölve
úgy húz a mélybe, úgy taszít a földre.
Hétköznapiakban válik az el úgyis:
az lesz az első, aki úgy hisz!
Szent versengésben ŐT követve mindig
az út végéig növekedni illik
egymás előtt.*

Füle Lajos (Hozsannázó napok)

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605